

عنوان مقاله:

انسان، طبیعت، معماری پایدار

محل انتشار:

چهارمین کنگره علمی پژوهشی افق های نوین در حوزه مهندسی عمران، معماری، فرهنگ و مدیریت شهری ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهرداد پهلوانی - دانشجوی معماری - دانشگاه آزاد واحد مهدیشهر - سمنان - ایران

عباس ارغان - استادیار برنامه ریزی شهری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان - سمنان - ایران

خلاصه مقاله:

اصطلاح پایداری (sustainable) برای نخستین بار در سال 1986 توسط کمیته جهانی گسترش محیط زیست تحت عنوان (رویاریوی با نیازهای عصر حاضر بدون به مخاطره انداختن منابع نسل آینده برای مقابله با نیازهایشان) مطرح شد و هر روز برابعد و دامنه آن افزوده می شود تا استراتژی های مناسبی پیش روی جهانیان قرارگیرد. با اینکه نتایج بحرا نهی امروزی به خوبی شناسایی شده اند ولی بسیاری از راه حل های ارایه شده نسبت به مشکلات محیطی در معماری پایدار، به نظر ناکارآمد و ناقص می آیند. چرا که با وجود ارایه راه حل هایی که در جهت رفع مشکلات محیطی بر می آید، اما رویکرد آنها نسبت به طبیعت همچنان گسسته است و ارزش همیشگی طبیعت احیا نشده باقی میماند. مطرح شدن مفهوم معماری پایدار در واقع نتیجه ی بالا رفتن آگاهی بشر نسبت به مسایل محیط زیست و مشکلات فرهنگی - اجتماعی و اقتصادی بود. از مهمترین اهداف توسعه پایدار، میتوان به بهره برداری مناسب از منابع و انرژی، جلوگیری از آلودگی هوا و مطابقت با محیط می باشد. سوالی که این مقاله سعی در پاسخ به آن دارد این است که: بررسی رویکرد معماری پایدار نسبت به مسایل محیطی چیست و چگونه می توان در طبیعت بود و هم با آن زندگی کرد

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، معماری پایدار، طبیعت، فرآیند معماری، ارتباط انسان طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/614007>

